

citează de mai multe ori pe marele nostru slavist începînd astfel: «Cronicle slavo-moldovenești au fost considerate pînă acum numai ca izvoare ale primului cronicar Țreche, care la începutul secolului al XVII-lea a scris românește și, în cronici, s-a căutat, mai înainte de toate, verificarea autenticității unuia sau altuia dintre evenimentele istorice menționate. În direcția aceasta, profesorul I. Bogdan a realizat foarte mult, de fapt aproape în exclusivitate»¹.

Pe bună dreptate A. I. Iațimirski făcea această afirmație deoarece pînă la I. Bogdan, în domeniul publicării critice a izvoarelor în țara noastră se realizase foarte puțin.

În cadrul aceleiași preocupări, I. Bogdan a publicat, însoțite de un bogat aparat critic, colecții de documente slavo-române care, de asemenea, au stîrnit un interes deosebit. Astfel, despre *Documente și regeste privitoare la relațiile Țării Românești cu Brașovul și Ungaria în sec. al XV-lea și al XVI-lea, precedate de o introducere asupra diplomatiei vechi românești* (București, 1902, 349 p.), C. Jireček îi scria lui I. Bogdan la 22 XII 1902 mărturisind că «prin această publicație a făcut istoriografiei române un mare serviciu și că pe el l-a interesat mai cu seamă studiul introductiv cu cercetarea amănunțită a diplomatiei și a formulelor din documentele de la Brașov»². De altfel, C. Jireček, în studiul său *Die mittelalterliche Kanzlei der Ragusaner* (capit. *Die Slavische Kanzlei*)³, menționează aportul adus de I. Bogdan la cunoașterea diplomatiei, paleografiei și a formulelor documentelor slave ale voievozilor din Țara Românească⁴. Apoi, după apariția ediției a doua, în care I. Bogdan introdusese și textul slavon al documentelor, într-o scrisoare din 24 IV 1905, C. Jireček aprecia lucrarea lui Ioan Bogdan ca «exemplară editare a unor documente atît de importante»⁵.

Colecția *Documentele lui Ștefan cel Mare*, în două volume (București, 1913, XLVI + 518 p. și XXI + 611 p) însoțită de un valoros aparat filologic și istoric prezintă o deosebit de mare importanță pentru cunoașterea istoriei Moldovei, atrăgînd în același timp și atenția specialiștilor de peste hotare. Așa, de pildă, un recenzent polonez (A. P-ska), după ce relevă bogăția și varietatea materialului diplomatic cuprins în această colecție, apreciază nivelul înalt al lucrării. Recenzentul menționează faptul că în documentele cuprinse în acest volum se găsesc importante informații atît pentru istoria Moldovei cît și pentru istoria Poloniei⁶.

De asemenea, profesorul Jovan Radonić de la Universitatea din Belgrad, membru corespondent al Academiei Române⁷, a relevat meritele

¹ *Ibidem*, p. 482.

² Apud I. Lupas, *I. Bogdan*, p. 32.

³ În *AfslPh.*, t. XXVI, 1904, p. 161—214.

⁴ *Ibidem*, p. 161.

⁵ Apud I. Lupas, *I. Bogdan*, p. 33.

⁶ «Kwartalnik Historyczny» (citată mai jos «Kwartalnik»), an XXVIII, 1914, p. 227.

⁷ Vezi AAR, seria II, t. XXXVI, Partea adm. și dezb., p. 174 și 178.